

Abstrakt

Tato práce se zabývá studiem dvou bývalých smluvních přístavů, japonského Kóbe a jihokorejského Inčchon (Čemulp'a), v návaznosti na práce Jennifer Robinson (2006), která prosazuje budování společenskovední teorie na základech případových studií tzv. „obyčejných měst“. Tato studie využívá techniku „bricolage“ s použitím různých sub-disciplín socio-kulturní antropologie a výzkumných metod, a zaměřuje se na nemovitě pozůstatky koloniální éry v obou městech a na to, jaké obrazy vyvolávají. Díky tomu prohlubuje vědecké poznání o etnografiích tzv. „pocitových krajin“ (*sensescapes*) a post-kolonialismu.

Tato práce rozšiřuje vědecké poznání v oblasti urbánní antropologie: zkoumá formování osobních mentálních obrazů města u jeho obyvatel, emické percepce „nebezpečí“ a „stárí“ v souvislosti s městským prostorem a infrastrukturou v současném Japonsku a Jižní Koreji, a diskutuje relevanci post-koloniálních sensitivit pro utváření obrazu místa.

Klíčová slova: urbánní antropologie, socio-kulturní antropologie, kolektivní paměť, *city branding*, obraz města, post-kolonialismus, *settler urban heritage*, Japonsko, Jižní Korea